

יום	יום להודש	יום מוה"ר	ליקוטי הלקו"ת	ליקוטי ה"ג	מסנה ברורה ה"ו	מפר מידות	שולחן ערוך
שבת	ז'	יג'	קצ	קצ	חזרה	לה - לו	יג, יד
א	ח'	יד'	קצא	קצא	צה:	לו - לח	טז, טז
ב	ט'	יד'	קצב	קצב	צט:	לז - מ	יז, יח
ג	י'	טז'	קצג	קצג	צט:	מא - מב	יט, כ
ד	יא'	טז'	קצד	קצד	ק:	מג - מד	כא, כב
ה	יב'	טז'	קצה	קצה	ק:	מה - מו	א, א
ו	יג'	טז'	קצו	קצו	חזרה	מז - מח	ב, ג

בקרני אור

יו"ל ע"י קהילת חסידי ברסלב
בנשיאות הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

282 | פרישת שופטים | ז' אלול תשפ"ב

דבר המערכת

אמונים אנו עלי דבריו הקדושים של רבינו הקדוש בעוצם קדושת מעלת הנסיעה לראש השנה שלו, אנו גם יודעים שכדי שנזכה לכך צריכים אנו לחשוך הרבה לזה. החשק הוא הכלי לקבלת שפע קדושה, כפי שגילה רבינו הקדוש בפירוש (ליקוטי מוה"ר, טו) בהוסיפו שם שעל כן מזמין הקב"ה מניעות וקשיים לאדם מפני שהם גורמים להתגברות החשק, ו"כשאישי ישראלי צריך לעשות דבר הצריך לו ליהדותו, בפרט כשצריך לו לעשות דבר גדול שכל יהדותו תלוי בזה, כגון לנסוע לצדיק אמתי, אזי מזמנים לו מניעה כדי שעל ידי זה יהיה לו חשק יותר לעשות אותו הדבר".

חשק זה הוא הכח לשבירת המניעה, שכן: "כשאדם חושק ביותר, בודאי יוכל לעשות הדבר, ויוכל להוציאו מכח אל הפועל! כי החשק משבר המניעה, כי עיקר המניעה אינו אלא בשביל החשק".

אך היצר אינו שוקט על שמריו, בערמה עמוקה הוא מחליף בלב את החשק לרוגז ודאגה; נדמה לאדם שכשהוא מהלך חסר מנוחה ומטורף ממחשבות מפונדות, אזי יש אצלו 'חשק'. אבל לאמתו של דבר החשק בא מתוך דעת של הכרת מעלת הנחשק, וזהו ההיפך הגמור מטירוף הדעת הלאה.

יכול מקורב להלך ימים שלמים ולשמוע את כל הנייעים, ולהיטרף ממצוקות, ולחשוב מחשבות על דרכי ההגעה ועל אופני הנסיעה השונים, ולנסות להבטיח עצמו בכל מיני צורות, ובה בשעה יהא לבו ריקם מרצון והשתוקקות לעצם ראש השנה שלו ז"ל. הוא אמנם מאד רוצה להגיע לשם, אבל יתכן שישכח מדוע; יתכן שדעתו הוסחה לגמרי מלהיות חושק ורוצה ואוהב וכוסף למעלה העליונה ששיג על ידי ראש השנה של רבינו הקדוש. זוהי מזימה אכזרית של היצר, שכן שבירת המניעה תלויה ב'חשק' ולא בטירוף ודאגה! פשוט לרצות ולאהוב ולייחל מתי אזכה לראש השנה שלו, לאהוב את המתנה הזאת ולחשוך אליה בכל לב.

הבה נשימה עיקר השתדלותנו בתפילות ורצונות, ונרבה בלימוד מהות הראש השנה הזה, ונגביר כיסופים אמיתיים וחשק נמרץ למתנה נשגבה זו, והיא שתשבר כל המניעות ותהפכם לנעימות וצח.

העורכים

וַיְדַרְיָם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל

אלא שמוה"ר"ת (בליקוטי הלכות, חול המועד ה"ב) מלמדנו את אור בהירות דרך התשובה לעומקה, שאכן הדרך הישרה והפשוטה של תשובה מחייבת שיהיו לאדם ירידות ונסיונות ונפילות, ורק מי שמתחזק אחר הירידה הוא זה שזוכה להלך בדרך נפלאה זו, ולהפוך את הירידה לעליה, ולקבל על ידי זה תוספות אור וקדושה, מה שלא היה מקבל כלל אם הכל היה הולך למישרין מלכתחילה.

והרי תמצית דבריו הנפלאים שם: "כי זהו מדרכי התשובה, שבתחילה מקרבים אותו מלמעלה ואחר כך מרחקים אותו ויש לו ירידה, ואזי צריך להתחזק עצמו בכל מה שיוכל ולא יניח עצמו ליפול לגמרי ח"ו. ואזי הירידה היא תכלית העליה, וזוכה לחזור ולעלות אל הקדושה במעלה יתירה! וכשעושה תשובה ומקדש עצמו, ואחר כך יוצא ונתרחק מהקדושה בחינת ירידה הנ"ל, אזי הוא צריך גם כן לקדש עצמו אף על פי שנפל מקדושתו ולא יניח עצמו ליפול לחלו גמור, ואזי חוזר ועולה אל הקדושה בבחינת 'ירידה תכלית העליה' בתוספות אור מימים הראשונים. כי כשחוזרים ועולים מן הירידה, זוכים לקדושה יתירה ודעת גדול, בבחינת ירידה תכלית העליה".

ומדבריו למדנו, שהירידה הזאת היא חלק בלתי נפרד מדרך התשובה, והיא חלק הכרחי שמיועד לכל אחד. ולא זו בלבד שהירידה אינה בדיעבד, אלא היא הסולם והדרך להתעלות היתירה בכל פעם.

כך, שמי שמוצא עצמו אחר התעוררותו לתשובה כשבלבו יבש או שבועת שם תבערה להיפך מקדושה, או שנפל וירד בשום נסיה וירידה שתהא ח"ו - עליו לקרוא אז לזמן זה בשם הנכון; במקום שיתאונן וילקה עצמו על שהוא ביש-מזל ובלתי מוצק שאינו יכול לשוב באמת, יתעורר לומר את ההיפך הגמור: 'הנה, זימנו לי מן השמים עתה את הדרך הישרה הנכונה והבהירה להתעלות במעלות התשובה, לתקן העבר ולבנות העתיד. הנה זו הדרך אשר נלך בה, ואשר על ידה נתעלה ונתקרב לאלוקי ישענו'.

מי ישער ומי ימלא את גודל מעלת קדושת אור בהירות דרך התשובה הלוה, של מי שקיבל על עצמו להישמר להתקדש לגמרי, ולפתע מוצא עצמו בתוך תבערת הנסיונות כשהוא יורד עשר מעלות אחרונות, ואעפ"כ הוא מחזק עצמו להתגבר ללחום ולחטוף מה שיוכל, על אף שאין זה דומה כלל וכלל לזמן העליה הראשון בו התחיל את דרך התשובה בהתעלות מופלאה - הרי עתה, ודווקא עתה, הוא קונה את המעלה היתירה, ואת הפיכת הירידה לתכלית העליה. ועליו לזכור היטב: אין זה רק חיזוק ועידוד לנכאה לבב שלפחות יחטוף המעט כדי שלא ישאר ריקם לגמרי, אלא כאן, ודווקא כאן, בעת המלחמה בירידה זו, טמון כל כח התיקון וכל כח ההתעלות העצומה והנפלאה שיוכל לעלות אליה. השגת אור דרך זה וההתחזקות בעת ירידה מתוך אמונה תמה באמיתת דרך זה, הוא בעיקר בימי אלול. ועלינו לאזור חיל בימים אלו לרצות לקבל דעת הצדיק, ולזכות לאמיתת דרך התשובה שתהפוך את כל ירידתנו לתכלית העליה, ותביא אותנו לשלמות דרך התשובה.

אלול התחיל ברוך השם ב'רגל ימין', עם 'קבלות' חזקות והשתפר בהתמדת התורה, בעמל התפילה, ובקדושה. יומיים החזיקו הקבלות הטובות מעמד, ומיד אחר כך החלה הנסיגה הקשה; מיום ליום הלכו הלוך וחסור עד שפסקו לגמרי. לא תבערת הלב ולא התעוררות, לא שמחה ולא רצונות. הכל יבש וחורב, הכל מובס ומבווייש. ולבו מתמלא עגמה; האם זוהי 'הימין פשוטה' שמובטחת באלול?! האם זהו דרך התשובה שנסלל באלול לתת יד לפושעים שמבקשים לשוב!?

כאשר אנו מדמים בפשנו מהי דרך התשובה שתביא אותנו לתיקון העבר ובנין העתיד, אנו מתארים לעצמנו דרך חלקה ונעימה ללא שום מהמורות, בורות ופחיתים. דרך כזו שבה נקבל על עצמנו 'קבלה חזקה' שמעתה אין אנו הולכים אחר יצרנו כלל, ועושים רק את הרצוי ואת הטוב, ושאינו נצליח מרגע זה ואילך בקבלתנו, יום אחר יום תמיד לעולם ועד. כל נפילה וירידה, וכל עיכוב וקושי בקיום קבלות אלו, מתפרשים בעינינו כסטיה מדרך התשובה ונסיגה חזרה לעבר העבר המר. וכמוכן שכשאנו חושבים כך, הרי זה נוטל מאתנו את כל החשק והרצון להמשיך ללכת בדרך זו, שנתפסת בעינינו כדרך עקלתון שאינה מביאה לשום מקום.

אבל מורה-הדרך האמיתי מלמדנו את ההיפך הגמור, ידועים בדרי רבינו הקדוש (בליקוטי מוה"ר"ן ח"א ס' ו') על דרך התשובה הנפלא והנשגב שמאיר ביותר בימי אלול הקדושים - שם הוא כותב: "מי שרוצה לילך בדרכי התשובה, צריך שיתחזק עצמו בדרכי השם תמיד בין בעליה בין בירידה, שגם כשיזכה לאיזו עליה ומדרגה לא יסתפק בזה אלא יידע ויאמין שצריך לילך יותר ויותר. וכן להיפך, שאפילו אם יפול ח"ו בשאול תחתיות, גם שם אל יתייאס לעולם בשום אופן, יהיה איך שיהיה. רק יחפש ויבקש את השם יתברך ויחזק עצמו בכל מקום שהוא בכל מה שיוכל, כי גם בשאול תחתיות נמצא השם יתברך וגם משם יכולין להידיב אליו יתברך. ואי אפשר לזכות לתשובה כי אם כשבקי בשתי בקיאויות אלו. ובאמת היא בקיאות גדולה מאד, שיזכה לידע שצריכין להתייגע ולטרוח בעבודת השם תמיד, ולצפות בכל עת להגיע למדרגה גבוהה יותר, ואף על פי כן אל יפול משום דבר. ואפילו אם יהיה איך שיהיה ח"ו, לא יפול בדעתו כלל. וכשיש לו שתי בקיאויות אלו אזי הוא הולך בדרכי התשובה, ואז ימין השם פשוטה לקבל תשובתו" (ע"פ קיצור ליקוטי מוה"ר, שם אות ט').

בהסתכלות שטחית נדמה שהבקיאות הזאת נחלקת לשתי סוגי אנשים או לשתי תקופות שונות שאינן קשורות זו בזו; ישנו אדם מוצלח או תקופה מוצלחת, בה העשייה בעבודת ה' מצליחה כראוי, ואז יש להשתמש בבקיאות הראשונה לרצות להתעלות יותר. וישנם אנשים או תקופות מסוימות שבהם נסוגים אחר ונופלים ויורדים מטה חלילה, ואז יש להשתמש בבקיאות של ההתחזקות, לאחוז במה שניתן ויכולים עדיין לעשות.

פניני אור

אמרות טהורות מרבינו"ק ותלמידיו

היו אַנְ"ש מְמִשְׁלִים וְאֹמְרִים: יְהִידי שְׂאִינוּ מִתְבַּדֵּשׁ בְּעִבְדוֹת ה' יִתְבַּרְךָ, הֲרִי הוּא דוֹמָה לְמִסְמֵר הַתְּחוּב זָמַן רַב בְּמִקְוֵמוֹ, שְׁלֵרֵב הַזָּמַן נִחְלַד וְנוֹפֵל מִעֶרְפוֹ. מֵה שְׂאִין כֵּן מִסְמֵר שְׂמוֹצִיאִים וְתוֹקְעִים אוֹתוֹ שׁוֹב וְשׁוֹב, נִשְׁמֵר כְּשֶׁרוֹ וְעֶרְפוֹ כְּבְרָאוֹנוֹה.

(שיח שרפי קודש)

לתגובות והערות: 3323796@gmail.com

הדל"ג 6:26 - ניץ ההמה 6:11 - סוּזְק"ש 8:40
צאת השבת 7:38 - צאה"ש לר"ת 8:18

לא לפגום ידי המלאכים!

על כל דבר שבעולם יש מלאך ממונה, ואפילו כל העשבים 'אין לך עשב מלמטה שאין לו מלאך מלמעלה שמכה אותו ואומר לו גדל'.

והנה, המלאך הממונה על העשב, יש לו בחינת שני ידיים: ביד ימין מקבל את השפע מלמעלה, וביד שמאל הוא משפיע את השפע על העשב.

וכשפוגם האדם באמונת חכמים, וסר מדבריהם ימין ושמאל, הרי הוא פוגם את ידי המלאכים המקבלים ומשפיעים שפע, ולכן אין רפואה למכתו.

שכן: 'כל הרפואות תלוים בתורה, בבחינות' ולכל בשרו מרפא', כי התורה נתנת כח למלאכים, והמלאכים משפיעים לעשבים, ועשבים מרפאים בכח התורה. ומי שפוגם באמונת חכמים, ופורץ גדרם, אזי אין רפואה למכתו. כי הפורץ גדרם, על ידי זה מסיר הידים מן המלאכים, לפי בחינות הסרתו מדרך דברי רבנן.

"וזהו לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל" - לפי בחינות הסרתו, אם סר מדרך דברי רבנן לימין, בזה סר ימין המלאך, ואין לו כח לקבל, ואם סר לשמאל, בזה סר יד שמאל מהמלאך, ואין לו כח להשפיע, וכשנפגם איזהו יד המלאך, אזי אין לזה האדם אָסְוָא, כי זה העשב שבו תלוי רפואתו אין לו כח לרפאות, כי אין משפיע לו" (ליקוטי מוהר"ן, טז).

לקלוע לנקודת האמצע!

האדם נצרך בחייו למידת המשפט, שיוכל להוציא מכל מה שלומד, משפטי אמת והנהגות ישרות, כיצד להתנהג בחיי היום יום. ולקלוע אל נקודת האמצע, מבלי לנטות ימין ושמאל.

והכח לזה הוא על ידי אמונת חכמים, שכן על ידי שהאדם מאמין בחכמים, ואינו סר מדבריהם ימין ושמאל, על ידי זה יש לו את כח המשפט לבלי לנטות ימין ושמאל.

וכלשון רבינו: "על ידי אמונת חכמים, יכולין להוציא משפטנו לאור. כי משפט הוא עמודא דאמצעייתא, היינו בחינת דרך הממוצע, שאינו נוטה לימין ולשמאל. וזה זוכין על ידי אמונת חכמים, שהוא בחינת 'לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל'. ועל כן, על ידי זה יוצא המשפט ברור, בבחינת 'משפטי אמת', היינו, כי כל הלמודים שהאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה בבחינת משפט מעוקל. דהיינו, שיקבל וילמד מכל הלימודים שלומד, משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג, הן לעצמו, הן לאחרים שמתנהגים לפי דעתו, כל אחד ואחד כפי בחינתו, כפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט. וכל זה זוכין על ידי אמונת חכמים, שהוא בחינת 'לא תסור', ואז יוכל להוציא משפטי הנהגות ישרות, בבחינת המשפט האמת, שאינו נוטה לימין ושמאל" (ליקוטי מוהר"ן, סא).

"אם יזכה' שירגיש באמת כאב הטאיו"...

שאלה:

ככל חסידי ברסלב, למדתי כבר כמה פעמים את התורה הידועה על אלול, תורה קמ"א בליקוטי מוהר"ן, בה מגלה רבינו שחודש אלול הוא הזמן המסוגל למול את ערלת הלב ולזכות להרגיש כאב חטאיו.

אמנם, לא מצאתי שם בתוך התורה מהי העצה והדרך איך לזכות לזה בחודש אלול. ובעוד שבשאר התורות, מגלה רבינו ע"פ רוב את הדרך והעצה לכל ענין, הרי שכאן בתורה זו מובא רק בסתמא שחודש אלול מסוגל לזה, ואין מפורש מה צריך האדם לעשות בחודש זה כדי שיזכה לזה.

תשובה:

שאלה טובה שאלת: אכן רבינו לא פירט ולא גילה כיצד זוכים בחודש אלול שיהיה נימול ערלת הלב.

ואף שבפשוטות, הכוונה היא, שבחודש זה נמשך מלמעלה הארה של הרהורי תשובה, למול את ערלת לב בני ישראל. אמנם, בוודאי צריכים לעשות לזה איזה 'אתערותא דלתתא', שכן בעינינו אנו רואים שזעירין אינן הוזכרים לזה, ובהכרח שהדבר תלוי בנו.

וכפי שמוהר"ן בעצמו מתפלל בתפילתו על תורה זו: "זכני מעתה שאיזה להכין עצמי באמת, באופן שאזכה בימי אלול הקדושים שיהיה נימול בשלמות לבבי ולבב זרעי באמת" (ליקוטי תפילות, תפילה פה). הרי לנו שהדבר תלוי בהכנת האדם.

ומהי ההכנה והעבודה הנצרכת לזה?

בפשוטות, כל סוגי העבודות שעושים באלול, הן תורה, הן תפילה, הן מצוות ומעשים טובים, מסוגלים לכך. וכמו שכתב ב'עצות המבוארות': "חודש אלול מסוגל למול את ערלת הלב. היינו שעם תשובה אמתית, תפילות אמתיות, ומעשים טובים, שעוסקים בהם בחודש אלול, זוכים להכניע את אטימת הלב" (עצות המבוארות, מועדי ה' אלול, ג).

הרי לך להדיא מלשונו, שכל אלו העבודות שעושים בחודש אלול, מסוגלים לענין זה.

אמנם כמוכן, שעיקר העבודה המסוגלת לזה, היא התפילה וההתבודדות, שאז הוא הזמן שמתעורר לב האדם להרגיש כאב חטאיו (וכן ראינו שהאריך בזה הרה"ח ר' אברהם יצחק כרמל זצ"ל באחד ממכתביו לאנ"ש).

ולכן יש להרבות בחודש זה בתפילה והתבודדות, ובפרט באמירת 'ליקוטי תפילות' המעורר את הלב ומל את ערלתו. מה גם שבספר הקדוש 'ליקוטי תפילות', מלבד מה שיש בו תפילות ותחינות ובקשות ויודים וכיו"ב, הרי "גם כלול בהם התעוררות גדול שיאמר האדם לנפשו, שיעורר את עצמו לכל יעבור עולמו בשינה חס ושולם" (כלשון מוהר"ן בהקדמתו). כך שאמירת 'ליקוטי תפילות' מסוגלת ביותר למול את ערלת הלב, כידוע לכל השוקדים באמירתו.

לקט ספרי"ם

פנינים מאירים וחיידושים מזהירים מלוקטים מספרי גדולי הצדיקים ז"ע מתוך רשימותיו של הגר"ם שכטער שליט"א אשר ציין ורשם לפניו לזיכרון.

חודש אלול

ידו של הקדוש ברוך הוא לעולם פתוחה לקבל שבים

אמרו במדרש רבה (פרשת ואתחנן פסקא יב) שערי תפלה פעמים פחותין פעמים נעולים וכו' מה המקוה הזה פעמים פתוח וכו' אבל הים לעולם פתוח כך ידו של הקדוש ברוך הוא לעולם פתוחה לקבל שבים.

פרי צדיק חלק ה' ראש חודש אלול אות ב עמוד 88

שאלתי ובקשתי שארצה לשבת בבית ה' אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי

כך גם האמירות' הקדושות שעוסקים בהם בחודש אלול, ובמיוחד הספר הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן', יש בהם כח לעורר את הלב, ולמול את ערלתו. וכבר העיד רבינו על ספרו 'ואמר שמי שיישב ויעסוק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת, אז בוודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לבבו. ואמר בזו הלשון: **סע וועט אים אלע אדערן טרענען**' (חיי מוהר"ן, שמט).

וכבר כתב מוהר"ן בתפילתו בהקדמתו לליקוטי מוהר"ן: "ובה' בטחנו, שכל מי שישים עינו ולבו היטב לדברי קודש הנאמרים בספר הקדוש הזה, יתלהב לבו ויפתחו עיניו ויכסוף וישתוקק מאד לעבודתו יתברך, עד אשר ישוב אל ה' באמת בכל לבבו ונפשו ומאודו. ולב חזק כצור יזיז ממקומו, אם אבן הוא נימות, אם ברזל הוא מתפוצץ. כאשר שמענו מפיו הקדוש ז"ל שאמר, **שמי שיסתכל בספר זה בעין האמת, בוודאי יהיו נפתחין אצלו כל גידי קשיות לבבו, ויהיה נעשה בעל תשובה גמור!**"

ומה טוב ומה נעים, ללמוד בחודש אלול את התורה הזו גופא שהזכרת - תורה קמ"א, ולומר התפילה שעליה - תפילה פ"ה. אשר בה מגלה רבינו ענין זה של סגולת חודש אלול למול את ערלת לבו ולבב זרעו. וכפי שכותב רבי אפרים ל זיע"א במכתבו: "יהי רצון שנזכה לומר **בחודש אלול הבעל"ט בכל יום התורה של אלול ליקוטי קמא סימן קמ"א, ואחריו התפילה בליקוטי תפילות קמא סימן פ"ה בלי נדר.** גם להתפלל שנזכה לילך ולנסוע לצדיקים אמיתיים על ראש השנה הבעל"ט" (עונג שבת, קכו).

וכבר ידענו, שכשעוסקים בתורה מתורותיו של רבינו, מעוררים וממשיכים את התיקונים הנאמרים באותה תורה (כמבואר בביאור הליקוטים, בהקדמה, בכלל הרביעי). ולכן מסוגל העסק בתורה זו לעורר ולהמשיך תיקון זה גופא של מילת ערלת לבבו ולבב זרעו, אמן.

וכיון שהזכרת תורה נפלאה זו, נציין פרפרת נאה:

רבינו מכנה שם את הרגשת כאב החטאים בשם 'זכיה', וכותב: "אם 'זכה' שירגיש באמת כאב חטאיו".

ושח על כך רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל בשם אנ"ש, ואמר:

אכן, כשמכיר האדם את מקומו ויודע את מצבו המר ומרגיש כאבו הנורא, אין לך שמחה ו'זכיה' גדולה מזו. כי אף שנראה שהרגשת כאב העוונות יכולה להביא לידי עצבות ומרה שחורה, אין האמת כן, כי אדרבא, מי שאינו מרגיש כאב חטאיו ומנחם עצמו בניחומי הבל, הוא הוא השקוע בעצבות ומרה שחורה... והמרגיש כאב עוונותיו הוא ה'זוכה' בזכיה נפלאה (ראה שיש"ק, ה, תלא).

בבית ה' וגו' (תהילים כז, ד) שמעתי בשם הרבי ר' בונם זצ"ל הפירוש אחת שאלתי מאת ה' שעל כל פנים אותה אבקש וארצה לשבת בבית ה'.

פרי צדיק חלק ה' ראש חודש אלול אות ב עמוד 90

אם התפללת וחזרת והתפללת תהא מבושר שנשמע תפלתך

קוה אל ה' חזק ויאמץ לך וגו' (תהילים כז, ד), ונדרש במדרש תהלים **אם התפללת וחזרת והתפללת תהא מבושר שנשמע תפלתך.**

פרי צדיק חלק ה' ראש חודש אלול אות ב עמוד 90

רבי שמואל יצחק, רב העיר טשעהרין

רבי שמואל יצחק, רב ואב"ד בעיר טשעהרין, היה מתלמידי רבינו ז"ל מאנשי עבודת ה', כמוזכר בכוכבי אור (אנשי מוהר"ן, אות כ"ט). וכן נזכר בשמות הצדיקים בין תלמידי רבינו ז"ל. ומוהר"ן כתב עליו במכתבו (מכת"י, שנת ת"ד מן ק"ק בארדיטשוב לטשעהרין): "ידידי, הרב המאור הגדול, הוותיק, מחשובי המקורבים הראשונים לאור האמת וכו', מו"ה שמואל יצחק נ"י עם כל בני ביתו שיחי".

כמעליו יתנכר נער

רבי שמואל יצחק נתקרב לרבינו ז"ל עוד בימי נעוריו, כשהיה דר בטירהוויצע, עיר מולדתו (שי"ש ח"א אות ר"ג).

ממארי דחושבנא

רבינו ז"ל הדריכו מימי נעוריו בדרך הישר איך להתקרב להש"ת ע"י התבודדות ולעשות חשבון הנפש בכל יום, וכפי שיספר רבי אברהם ב"ר נחמן:

"פעם אחת היה נער קטן ישן אצל רבינו זצוק"ל, ושמע שרבינו יש לו התבודדות תחת הסדין בהתלהבות עצום, ונתעורר מאוד, והלך הנער אל רבינו זצוק"ל, וגילה את הסדין, ואמר לו: אני רוצה להיות איש כשר! ואז לימד אותו רבינו זצוק"ל לשיטת את עצמו; אם למד באותו היום יתן תודה ויתפלל שלמחר ילמוד יותר. ואם לא, יתפלל היתכן וכו'. וכמדומה שזה הנער היה רבי שמואל יצחק" (אבניה ברזל שיחות מרבינו ז"ל אות ל"ו).

ומעשה כעין זה מובאר באריכות בספר חיי מוהר"ן (סי' תקפ"ז), ויתכן שהוא אותו סיפור, ולכן נעתיק אותו כאן:

"שמעתי איך שאחד מבני הנעורים הקטנים היה שוכב בחדרו של רבינו ז"ל. פעם ניגש אל רבינו ז"ל והתחיל לבכות לפניו, באשר שרוצה להיות איש כשר, ורבינו ז"ל כבר היה שוכב על מטתו. ועמד רבינו ז"ל וישב על מטתו, והתחיל לדבר עמו, והורה לו הדרך בזה. וגם צוה עליו איזה לימודים שילמוד.

וגם צוה עליו שיהיה ממארי דחושבנא. היינו שבכל לילה קודם שישכב על מטתו יחשוב איך עבר עליו היום; אם למד והתפלל כראוי ביום זה, יודה להשם יתברך ויאמר לו 'שבח והודאה לשמך הגדול והקדוש על שזיכיתני ללמוד ולהתפלל ביום העבר כרצונך קצת, ומתחנן אני לפניך ה' אלקי שתעזרני ביום הבא למחר להוסיף בעבודתך בתורה ותפילה מרובה ביותר ובכוונה שלימה ביותר'. ואם ח"ו לא למד והתפלל כראוי ביום העבר, יתוודה ויתחנן לפניו יתברך ויאמר: ריבונו של עולם, ידעתי כי פשעתי ביום הזה, ולא עבדתך כראוי, לא בתורה ולא בתפילה וכו', ועתה מבקש ומתחנן אני לפניך וכו' שתמחול ותסלח לי על העבר שלא עבדתך כראוי, ותעזרני למחר ביום הבא לעבוד עבודתך בתורה ותפלה בכוונה ובשלימות הראוי כרצונך", עכ"ל.

יודע עתידות

בשנת תקס"ז ביום כיפור פרצה שריפה בעיר ברסלב, ואמר אז רבינו ז"ל שנתוודע לו זאת מקודם ע"י רבי שמואל יצחק, כמוזכר בחיי מוהר"ן ז"ל: "ואמר שר' שמואל יצחק, שהוא כעת הרב בטשערין, הודיע לו מקודם השריפה שיהיה. גם במעודוודוקק היה שריפה, והיה אז גם כן ר' שמואל יצחק, והודיע לי מקודם, שמואל יצחק בגימטרא שרף"ה כנכתב בהתורה חסר" (חיי"מ סי' קנ"א). וראה באריכות בימי מוהר"ן ח"א אות ר"ג).

עֵינֵינוּ: יוֹנִים

הללו עסקו בכישוף, והחטא מונע בעדי מלהצילם.

ומביא נשמת אדם בעודו חי ומדבר עמו כל צרכו וחפצו ואח"כ מסירהו.

ומובא שפעם דיבר עם נשמת רבי חיים וויטאל, בעוד שרבי חיים עצמו לא ידע שהאר"י מדבר עם נשמתו.

והיה רואה נשמות בצאתם מהגוף ובבית הקברות, ובעלותן בכל ערב שבת לגן עדן, והיה מדבר עם נשמת הצדיקים שהם בעולם הבא, והיו מגלים לו רזי תורה.

וגם היה יודע חכמת הפרצוף ושרטוטי הידים, ופתרון חלומות על אמיתתם, ובגלגולים ישנים גם חדשים.

והיה מכיר במצח אדם מה מחשב, ומה שחלם, ומה פסוק קרא בעלית נשמתו לגן עדן בלילה.

כלומר, יש שזוכים שבעודם ישנים בלילה לומדים עמהם, אך יתכן שבקומם אינם זוכים לזכור את תלמודם שלמדו בשכבם על מיטתם, והאר"י"ל היה מכיר ויודע על כל צדיק מה שזכה ללמוד בלילה.

והיה מלמד פירוש שורש נשמתו, והיה קורא במצחו זכויות ועבירות שחשב, והיה נותן לכל אחד ואחד תיקון כפי הבחינה המיוחדת או לשורש נשמתו האחוזה בשורש של אדם הראשון.

והיה יודע כמה טעויות נפלו בספרים.

היינו שיש שאדם לומד בספר ואינו מבין את הכתוב, וזאת מאחר ונפל שם טעות סופר, עד שאי אפשר להבין את הדברים האמורים, והאר"י"ל ברוח קדשו ידע תמיד לתקן כפי שהיה צריך להיות כתוב.

והיה יודע להכות בסנורים.

כמסופר בנביא (מלכים ב' ו' יח) על אלישע הנביא שהיכה בסנורים את הצרים על ישראל.

והיה יודע כל מה ששנו החברים.

והיה מלא חסידות ודרך ארץ וענוה ויראת ה' ואהבת ה' ויראת חטאו, וכל מדות טובות ומעשים טובים היה בו.

על כל פנים, ההארה של האר"י"ל עומדת לנו לדורות, ואילו ההארות הנצחיות של האר"י"ל וצדיקי הדורות מי יודע איך היינו מתקיימים היום.

רש"י אומר על הפסוק 'עֵינֵינוּ יוֹנִים' (שה"ש א' טו) - 'צדיקים יש בידך שדבקו בי כיונה זו שמשמכרת את בן זוגה אינה מניחתו שיזדווג לאחר', וזה מאירים הצדיקים לכל יהודי בעולם שלא להניח את הדבקות בהש"ת בכל מצב ובכל הקושי והעלמות. והקב"ה לא כרת ברית עם אברהם אבינו עד שניסהו בעשר נסיונות ועמד. וזה חייבים כיום לדעת, וכל יהדותנו תלויה בזה, וככל שנוטעים זאת בלב נעשים יותר יהודי!

<p>ברכת מול טוב</p> <p>להרה"ח ר' חיים טאור פישר הי"ו ולבניו הרה"ח ר' טעמן פישר שליט"א ולחוננו הרה"ח ר' יעקב חנא שליט"א להלל ולתלות הנו אבננו יה"ר שיושב לבנות בת נאמן בישראל ולכעש"ט ולחוב נחת דקדושה</p>	<p>ברכת מול טוב</p> <p>להרה"ח ר' אברהם צבי יונגער שליט"א להלל איווים בנו הבח"ח שלימה ולטן נ"ו עב"ג בת הרה"ח ר' יעקב בורשטיין שליט"א יה"ר שיושב לבנות בת נאמן בישראל בדרך רביה"ק ויע"א</p>	<p>ברכת מול טוב</p> <p>להרה"ח ר' שמואל ברוך פילטער שליט"א להלל נישואי בנו יה"ר טעמן הי"ו עב"ג בשטט"מ יה"ר שיושב לבנות בת נאמן בישראל בדרך רביה"ק ויע"א</p>	<p>ברכת מול טוב</p> <p>להרה"ח ר' חיים טאור רובינא הי"ו ולחוננו הרה"ח ר' טעמן זאב פראנק שליט"א להלל ולתלות הבתובדה יה"ר שיושב לבנות בת נאמן בישראל ולכעש"ט ולחוב נחת דקדושה</p>
--	--	---	---

072.332.3300 :כא"י מערכת שיעורים נפש משיבת שיעורי הרה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

1-929.8415.876 :בארה"ב

44-203.1500.313 :באירופה

072.3323.796 קול אנשי דקהלתינו